

**25 lutego**  
**wspomnienie dobrowolne św. Cezarego z Nazjanzu, pustelnika**  
**- patrona lekarzy**

Św. Cezary urodził się w 330 r. w Azjanzos w pobliżu Nazjanzu (Kapadocja) i pochodził z rodziny świętych: ojciec – św. Grzegorz Starszy z Nazjanzu, matka – św. Nona, siostra – św. Gorgonia, brat – św. Grzegorz z Nazjanzu. Po ukończeniu miejscowych szkół udał się na dalsze studia do Aleksandrii (Egipt), gdzie uczył się: astronomii, geometrii, a przede wszystkim medycyny. Powrócił do Konstantynopola i pełnił na dworze cesarskim urząd lekarza. Miał powierzoną sobie opiekę nad zdrowiem cesarzy Juliana Apostaty i Walensa. Z tego można wnioskować że miał sławę wybitnego lekarza.

Zwyczajem ówczesnym Cezary nie przyjął Chrztu świętego jako człowiek młody, ale dopiero po dojrzałym namyśle i przygotowaniu. Musiał prowadzić życie naprawdę budujące, skoro jego brat, św. Grzegorz z Nazjanzu, w swoich pismach nie szczędził mu pochwał. W roku 368 Bitynię w Małej Azji nawiedziło wielkie trzęsienie ziemi. Rozsypało się w gruzy wiele miast, zginęło wielu ludzi. Cezary, który właśnie wtedy tam się znalazł, ocalał. Dostrzegł w tym dla siebie ostrzeżenie, by się dłużej nie wahał. Katastrofa ta była przyczyną bezpośrednią przyjęcia przez niego Chrztu świętego w wieku 38 lat. W roku 368 cesarz Walens mianował św. Cezarego kwestorem nad prowincją Bitynia. Oddał mu więc w zarząd wszystkie dobra i finanse. Św. Cezary wkrótce potem zrezygnował z życia publicznego, zostając pustelnikiem. Święty umarł w 369 r. W testamencie Święty zarządził, aby cały jego majątek rozdać pomiędzy ubogich. Kazanie na jego pogrzebie wygłosił jego brat, św. Grzegorz z Nazjanzu.

Modlitwy:

Św. Grzegorzu z Nazjanzu, módl się za nami!

Św. Grzegorzu z Nazjanzu, wspieraj nas!

Św. Grzegorzu z Nazjanzu, wstawiaj się za nami!